

GODS HEILSPLAN

Psalm 1: 1 Welgelukzalig is de man, die niet wandelt in den raad der goddelozen, noch staat op den weg der zondarfen, noch zit in het gestoelte der spotters.
2 Maar zijn lust is in des HEEREN wet, en hij overdenkt Zijn wet dag en nacht.
3 Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, en welks blad niet afvalt; en al wat hij doet, zal wel gelukken.
4 Alzo zijn de goddelozen niet, maar als het kaf, dat de wind henendrijft.
5 Daarom zullen de goddelozen niet bestaan in het gericht, noch de zondaars in de vergadering der rechtvaardigen.
6 Want de HEERE kent den weg der rechtvaardigen; maar de weg der goddelozen zal vergaan.

Psalm 2: 1 Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid?
2 De koningen der aarde stellen zich op. en de vorsten beraadslagen te zamen tegen de HEERE, en tegen Zijn Gezalfde, *zeggende*:
3 Laat ons hun banden verscheuren, en hun touwen van ons werpen.
4 Die in den hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten.
5 Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken.
6 Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, den berg Mijner heiligheid.
7 Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd.
8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting.
9 Gij zult hen verpletteren met een ijzeren scepter; Gij zult hen in stukken slaan als een pottenbakkersvat.
10 Nu dan, gij koningen, handelt verstandiglijk; laat u tuchtigen, gij rechters der aarde!
11 Dient den HEERE met vreze, en verheugt u met beving.
12 Kust den Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij *op* den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen.

Deze psalmen vormen een eenheid. Psalm 1 begint met: "Welgelukzalig" en psalm 2 eindigt daarmee.

Wie is die man, die man van deze twee psalmen? Dat is de Messias. Hij zou de Man zijn, Die Gods wet dag en nacht overdenkt. En wij hebben ons geloof en vertrouwen in Hem gesteld.

In psalm 2: 6 heeft de HEERE Zijn Koning gezalfd. Dat is de Gezalfde des HEEREN. Dat is ook de Zoon Die God gegenereerd heeft. Dat is aanstellen, aanstellen tot Erfgenaam. Daar gaat het om. Die Erfgenaam is de Zoon des mensen en de Zoon van God. Hij werd dat bij Zijn opstanding. Dat hebben we niet zelf verzonnen, want het staat gewoon in Hebreë 1.

Hebr. 1: 1 God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon;
2 Welken Hij gesteld heeft tot Erfgenaam van alles, door Welken Hij ook de wereld gemaakt heeft;

- 3 Dewelke, alzo Hij is het afschijnsel *Zijner* heerlijkheid, en het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelven te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste *hemelen*;
- 4 Zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender Naam boven hen geërfd heeft.
- 5 Want tot wien van de engelen heeft Hij ooit gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd? En wederom: Ik zal Hem tot Vader zijn, en Hij zal Mij tot Zoon zijn?

Enzovoort. Even voor de duidelijkheid. Vroeger sprak God tot Israël (de vaders) door de profeten. Denk maar aan het Oude Testament. Tegenwoordig doet Hij dat door de Zoon. Denk maar aan het Nieuwe Testament. Bovendien woont en werkt Zijn Geest in ons.

Die Zoon heeft God tot Erfgenaam gesteld. Tot erfgenaam van wat? Van alles. In het Grieks staat er "ta panta". Dat betekent "het heelal, de kosmos, de hemelen en de aarde". Die Zoon is ook het afschijnsel van Gods heerlijkheid en het uitgedrukte beeld van Gods wezen. Hij is dus gewoon het beeld van God.

God is Geest en kan niet gezien worden. Als God Zich toch aan de mensen wil openbaren, dan verschijnt Christus. Vroeger verscheen Hij als Jehovah, die dan ook vaak de Engel des HEEREN wordt genoemd. Hij verscheen bijv. aan Adam, Abraham, Jakob en Mozes.

Die Zoon zit ook aan de rechterhand van God in de hemel. Hij is bovendien treffelijker (meer) dan de engelen geworden, want Hij heeft een uitnemender (hogere) Naam geërfd dan de engelen. Een naam is ongeveer hetzelfde als een positie.

Sinds wanneer is Hij dan de Zoon
 de Erfgenaam
 het Beeld van God
 in de hemel
 boven de engelen gesteld?

Nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelven heeft teweeggebracht. Dat is, nadat Hij voor onze zonden gestorven was aan het kruis en weer opgestaan uit de doden. Daarvóór was Hij dat allemaal niet. Vanaf Zijn geboorte in Bethlehem was Hij alleen maar mens. Wel een bijzonder Mens, want Hij was per slot van rekening uit God geboren en Hij was de Zoon des mensen. In het Hebreeuws staat er "Ben Adam". Dat is de Zoon van Adam. Zoon betekent erfgenaam en dus was Hij de erfgenaam van Adam en daarmee van alle mensen.

In ieder geval was de Heere Jezus in die tijd niet zowel mens als God. Dat staat heel duidelijk in Filippenzen 2.

- Filipp. 2: 6 Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn;
- 7 Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden;
- 8 En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.

Hij was aan God gelijk, maar werd aan de mensen gelijk. De mens is een dienstknecht van God en dat is Hij ook geworden. Als Mens heeft Hij onze zonden op Zich genomen en als Mens is Hij gestorven, maar toen Hij opstond uit de dood, heeft God Hem uitermate verhoogd. Dat is: tot de uiterste maat. Hoger kon niet en daarom is Hij nu ook aan God gelijk. Die positie had Hij vóór Zijn geboorte in Bethlehem ook. Hij was God (Jehovah), werd Mens (Jezus) en is weer God (de Heere Jezus Christus).

Hoe kwamen we hierop? Door één vers uit psalm 2. "Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd". Dat is dus een profetie uit het Oude Testament, die inmiddels vervuld is in Christus. En dat dat zo is, wordt ons uitgebreid meegedeeld in het Nieuwe Testament. Niet alleen in de Hebr. brief, maar in vrijwel alle nieuwtestamentische Bijbelboeken. Dat die profetie in de nabije toekomst nog een vervulling heeft, komt omdat de Gemeente het lichaam van Christus is. Als dat lichaam compleet is en dat is bij de opname van de Gemeente, dan worden ook wij tot zoon aangesteld. Dat is het moment dat de Christus, Hoofd en lichaam, samengevoegd zijn.

Terug naar psalm 2. Deze psalmen gaan dus over Christus, maar omdat wij met Hem verbonden zijn, gaan ze ook over ons. Het duidelijkst zie je dat aan ps. 2: 12.

Psalm 2: 12 Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen.

Is Christus nu wel of niet uit de doden opgestaan? Wij geloven dat Hij is opgestaan en dat is de bron waaruit wij leven. Bovendien, als je gezien hebt dat deze twee psalmen een eenheid vormen en je gelooft in Degene over Wie deze psalmen gaan, dan gaat de Bijbel voor je open. Wees dan niet als Martha, maar als Maria. Martha had geen tijd om te luisteren naar het Woord van God. Zij dacht dat ze steeds moest werken, omdat anders de boel in het honderd zou lopen. Maria ging echter aan Jezus' voeten zitten en luisterde naar Hem. Hij zei dan ook dat Maria het goede gekozen had (zie Lukas 10: 38 - 42).

Als God niet tot ons zou spreken, dan zouden we in volstrekte duisternis leven, maar Hij heeft ons niet in de duisternis laten zitten, want Hij sprak en daar was het Licht.

De Bijbel is een wonderlijk Boek. Het is een progressieve Godsopenbaring. Een Boek waarin God Zich steeds meer en meer openbaart. De mensen die leefden in de tijd van Noach, wisten misschien nog net hoe de schepping tot stand gekomen was. Abraham wist al weer veel meer en degenen die later leefden, wisten nog weer meer. Wij kunnen achteruit kijken en weten wat God in het verleden deed, maar ook vooruit kijken en weten wat God in de toekomst nog zal doen. Hij heeft alles gesproken wat er te spreken was.

Dat wat God gesproken heeft, is niet altijd zo eenvoudig te begrijpen. Daar moet je nogal wat studie voor doen. Nu heeft het kennen van God in de eerste plaats niet met kennis te maken, maar met het hart. Het is natuurlijk wel zo, dat naarmate je meer kennis van Hem hebt, dus hoe beter je Hem kent, Hij waarschijnlijk ook meer in je hart zal zijn. Voorwaarde is in elk geval dat je Zijn Woord gelooft. Als je dat doet, dan heb je een zachtmoedig hart en kan Hij in dat zachtmoedige hart Zijn wetten schrijven. Wetten hoeven niet altijd regels te zijn, het heeft ook met onderwijzing te maken.

Het is een voorrecht om al die dingen te mogen weten, maar het dient altijd een doel. Zonder die kennis zouden we al snel heel godsdienstig kunnen worden, maar daar heeft God niets aan. Onze godsdienst is Christus en Hem te leren kennen. Verder zegt Paulus in Rom. 12:

- Rom. 12: 1 Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige *en* Gode welbehagelijke offerande, *welke is* uw redelijke godsdienst.
- 2 En wordt dezer wereld (eeuw) niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

Als je nou beslist godsdienstig wilt zijn, stel dan je lichaam aan Hem ter beschikking. Zo kan Hij Zijn werk in en door jou doen. Het is natuurlijk ook de bedoeling dat we, nu we wedergeboren zijn, onze lichamen niet meer in dienst stellen van de god van deze wereld, maar in dienst van de God van de nieuwe wereld. Wij zijn immers een nieuw schepsel geworden en maken al deel uit van de nieuwe schepping. Dan lijkt het mij ook logisch dan we in die nieuwe schepping leven. Wat onze oude mens betreft zijn we voor God immers toch dood.

- Gal. 2: 19 Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou.
- 20 Ik ben met Christus gekruist, en ik leef, *doch* niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.

Wij zijn met Christus gestorven, maar we leven. Dat kan alleen maar als we nieuw leven gekregen hebben en als we geloven in de opgestane Christus, dan is dat ook zo. Dat we gestorven zijn en nieuw leven hebben ontvangen, heeft een duidelijk doel. We zouden namelijk Gode leven, of, in gewoon Nederlands: voor God leven. Vroeger waren wij niet in staat om God te dienen, maar door de dood en opstanding van de Heere Jezus Christus zijn wij weer in staat om de levende God te dienen. Dat doen wij vanuit het nieuwe leven.

- 2 Kor. 5: 17 Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.

Nog eens even kijken wat Paulus over de oude mens zegt.

- Gal 1: 13 Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte;
- 14 En dat ik in het Jodendom toenam boven velen van mijn ouderdom in mijn geslacht, zijnde overvloedig ijverig voor mijn vaderlijke inzettingen.

Paulus was een clever knaapje. Hij kon goed leren en was daar ook fanatiek in. Het probleem was alleen dat hij zich alleen bezighield met zijn vaderlijke inzettingen. Dat is de Joodse godsdienst. Die van al die voorschriften en wetten. Hij was zelfs zo "godsdienstig" dat hij de christenen vervolgde, zelfs tot in Damaskus aan toe. Dan komt zijn bekering.

- Filipp. 3: 4 Hoewel ik heb, dat ik ook in het vlees betrouwen mocht; indien iemand meent te betrouwen in het vlees, ik nog meer;

- 5 Besneden ten achtste dage, uit het geslacht van Israël, van den stam van Benjamin, een Hebreër uit de Herbreëën, naar de wet een Farizeeër.
- 6 Naar den ijver een vervolger der Gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, onberispelijk.

Hij had alles mee om zich een godsdienstig man te mogen noemen. Hij was zeer ijverig voor God, alleen op de verkeerde manier. Gelukkig is hij daar zelf ook achter gekomen.

- Filipp. 3: 7 Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht.
- 8 Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, Mijn Heer; Om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen.

Dat liegt er niet om. Alles wat hij had en waar hij zich op kon beroemen, heeft hij schade en drek geacht. Leuk is dat, heb je net carrière gemaakt en sta je in hoog aanzien bij de mensen, je hebt je te pletter geleerd en gewerkt en ineens kun je alles overboord gooien. Waarom doet hij dat? In vers 7 stond het al, maar in vers 9 gaat hij verder.

- Filipp. 3: 9 En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof;
- 10 Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende;

Hij schoof alles aan de kant om Christus te leren kennen en om niet meer in dienst van het Jodendom te staan, maar in dienst van Christus. Dat eerste was tot zijn eigen eer, maar het laatste tot eer van God.

De schepping

Gen. 1: 1 In den beginne schiep God de hemelen en de aarde.

Dat is zo ongeveer alles wat erover gezegd wordt. Als de Bijbel er verder nog over spreekt, gaat het altijd over de wereld die toen was. Dat is dus een andere wereld dan die nu is. Dat klopt, want de wereld die toen was is ooit in zonde gevallen en door God veroordeeld. Dat was het gevolg van de val van satan. Voordat hij gevallen was, had hij de hoogste positie van alle engelen.

Ezech. 28: 12 Zo zegt de Heere HEERE: **Gij verzegelaar der som, vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid!**

- 13 **Gij waart in Eden, Gods hof;** alle kostelijke gesteente was uw deksel, sardisstenen, topazen en diamanten, turkooizen, sardónixstenen en jaspisstenen, safieren, robijnen, en smaragden, en goud; het werk uwer trommelen en uwer pijpen was nabij u; ten dage als gij geschapen werdt, waren zij bereid.
- 14 **Gij waart een gezelfde, overdekkende cherub; en Ik had u *alzo* gezet; gij waart op Gods heiligen berg;** gij wandeldet in het midden der vurige stenen.
- 15 **Gij waart volkomen in uw wegen, van den dag af, dat gij geschapen zijt, totdat er ongerechtigheid in u gevonden is.**

- 16 Door de veelheid uws koophandels hebben zij het midden van u met geweld vervuld, **en gij hebt gezondigd; daarom zal Ik u ontheiligen van Gods berg, en zal u, gij overdekkende cherub! verdoen uit het midden der vurige stenen!**
- 17 **Uw hart verheft zich over uw schoonheid; gij hebt uw wijsheid bedorven, vanwege uw glans.....**

"Klacht over de koning van Tyrus". Dat staat er boven dit Bijbelgedeelte. In werkelijkheid gaat het natuurlijk niet over de koning van Tyrus, maar over de satan. Als je voor het gemak even alleen de vetgedrukte regels leest, wordt deze tekst misschien een stuk duidelijker.

De satan was ooit vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid. Hij was een gezalfde, overdekkende cherub, de hoogste in rang. Vanaf de dag dat hij geschapen werd, was zijn wandel volmaakt. Helaas kwam daar een einde aan. Er is ongerechtigheid in hem gevonden en dus heeft hij gezondigd. De satan had zóveel heerlijkheid, dat hij er hoogmoedig van werd. En, je weet het: hoogmoed komt voor de val. Uit die hoogmoed is alle ellende voortgekomen en sindsdien heeft God een reddingsplan bedacht. Een plan om de wereld te redden en te zuiveren, maar vooral een plan om de eer van God Zelf te herstellen. Dat reddingsplan begon met het veroordelen van de wereld die toen was.

- 2 Petr. 3: 5   Want willens is dit hun onbekend, dat door het Woord Gods de hemelen van overlang geweest zijn, en de aarde uit het water en in het water bestaande;
- 6   Door welke de wereld, die toen was, met het water van den zondvloed bedekt zijnde, vergaan is.
- 7   Maar de hemelen, die nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde Woord als een schat weggelegd, en worden ten vure bewaard tegen den dag des oordeels, en der verderving der goddeloze mensen.

Ze wilden het gewoon niet weten! Wat niet? Dat de hemelen en de aarde ooit onder water gestaan hebben. Hier staat dat dat gebeurde door de zondvloed, maar dat is niet de zondvloed van Noach. "Zondvloed" betekent gewoon "grote vloed". Niemand kon natuurlijk ontkennen dat de zondvloed van Noach er geweest was. Die staat uitgebreid beschreven in Genesis.

Wat minder bekend schijnt te zijn, is dat voor deze wereld er een andere wereld was. Met deze wereld bedoel ik dan de wereld zoals die bestaat vanaf de zeven dagen waarin ze gemaakt is. Dus vanaf Genesis 1: 3. Met de andere wereld bedoel de wereld die bestond tussen Gen. 1: 1 en Gen 1: 3. Het lijkt wel of de vertalers van de Bijbel het ook willens onbekend is gebleven dat er eerst nog een andere wereld was. Zij hebben er een potje van gemaakt.

Nou, maak je borst maar nat, want het wordt nu even stroef.

- Gen. 1: 2   De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en Gods Geest zweefde op de wateren.

Bijna alle verzen van Genesis 1 beginnen met het woordje "en". Dat is de vertaling van het Hebreeuwse woord "we". In den beginne schiep God de hemelen en de aarde. Daar begon het mee. Daarna gebeurden er een heleboel dingen. Gen.1 verhaalt dan ook wat er allemaal gebeurde. Eerst gebeurde er dit en toen dat en toen dat enzovoort en steeds begint het vers dan met "en". Je zou het niet zeggen, maar vers twee begint ook met "en". Eigenlijk staat er dus:

Gen. 1: 2 En de aarde was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en Gods Geest zweefde op de wateren.

Dat maakt weinig verschil. Het vers betekent nu nog precies hetzelfde als in de Statenvertaling. Het is dan ook niet de enige fout die de vertalers gemaakt hebben. De volgende is het woordje "was". Dat is de vertaling van het Hebreeuwse woord "haajethaah". Toegegeven, je kunt dit woord met "was" vertalen, maar ook met "werd".

Zijn - was - geweest.

Worden - werd - geworden.

Dat zijn in het Nederlands twee verschillende werkwoorden, maar in het Hebreeuws is het één en hetzelfde werkwoord. Zo wordt het in de Bijbel ook vertaald, soms met "was" en soms met "werd". Bewijs?

Gen. 2: 7 En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den adem des levens; also **werd** de mens tot een levende ziel.

In de grondtekst is "werd" precies hetzelfde woord als "was" in Genesis 1: 2. We zullen dat vers dus nog een keer opschrijven.

Gen 1: 2 En de aarde werd woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en Gods Geest zweefde op de wateren.

En de aarde werd woest en ledig. Wanneer dan? Had God eerst een mooie aarde geschapen en haar toen woest en ledig gemaakt? Trouwens, ook al staat er "was", dan nog is het vreemd. Ook dan zou God eerst een aarde geschapen hebben die niet volmaakt was. Kon Hij het soms niet in één keer goed doen? Op die manier kunnen we nog wel een tijdje door filosoferen. Dat doen we niet, want we gaan gewoon uitzoeken wat er werkelijk moet staan. Gelukkig zijn de vertalers niet de hele Bijbel door zo raar bezig geweest. Juist niet, want de Statenvertaling is de beste die we hebben. Hun probleem was, dat als ze vers twee op de goede manier hadden vertaald, ze anders over de schepping moesten gaan denken. Dan moesten ze hun mening herzien en dat valt niet altijd mee.

Helaas, we zijn er nog steeds niet. Het wordt nu wel ingewikkeld, maar als je goed oplet, hoeft dat geen probleem te zijn. Het gaat over de woorden: woest, ledig en duisternis. Alleen het laatste woord is als een zelfstandig naamwoord vertaald, maar in het Hebreeuws zijn het alle drie zelfstandige naamwoorden. Er staat: Thoohoe waabohoe wechooshèg.

thoohoe = woestheid

waabohoe bestaat eigenlijk uit twee woorden:

"waa" is hetzelfde als "we" = en,

boohoe = ledigheid

wechooshèg bestaat ook weer uit twee woorden:

"we" = en

chooshèg = duisternis.

Er staat dus: woestheid en ledigheid en duisternis.

De woorden woestheid en ledigheid komen samen nog een paar keer voor in de Bijbel en op die plaatsen heeft het altijd met oordeel te maken. Als gevolg van een oordeel zal er woestheid en ledigheid zijn. Ledigheid betekent dat er helemaal geen leven is. Nog maar weer eens Gen 1: 2.

Gen. 1: 2   En de aarde werd woestheid en ledigheid en duisternis was op den afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren.

Dat is nog niet alles, want na duisternis staat er: was op de afgrond. In het Hebreeuws: al peneej thehoom.

Misschien herinner je je nog dat het woordje "was" of "werd" de vertaling is van "hajeethaah". Dat woord vind je hier helemaal niet terug, dus "was" valt af.

"Al" is inderdaad "op", maar het kan ook met "wegens" of "vanwege" vertaald worden en ook met "op grond van" of "ten gevolge van". Die woorden hebben allemaal zo ongeveer dezelfde betekenis. Als ik zeg: "Op het teken dat ik geef, vertrekken jullie allemaal", dan vertrek je als gevolg van het geven van dat teken.

Dan het woord "peneej". Dat betekent: gezicht, of gelaat. Het gaat om de buitenkant van iets. Het is meestal vertaald met "aangezicht". het woord is hier niet vertaald, omdat het er dan zo raar uitziet. Dat is ook wel begrijpelijk. Als ik iemand op straat ben tegengekomen, zeg ik ook niet: "Ik ben het aangezicht van Simon tegengekomen". Je ziet wel de buitenkant, de verschijning, maar zo zeg je het meestal niet.

Thehoom = afgrond. Zo is het ook vertaald. In de Bijbel is de afgrond hetzelfde als het dodenrijk, de hel of het graf. Dus, met dat wat onder de aarde is. Dat is het terrein van de satan, want hij had immers de macht over de dood. We zullen nu ook zien dat dit vers alles met de macht van de satan te maken heeft. Snap je het allemaal nog een beetje?

Laten we alles nog even op een rijtje zetten:

we	= en
Haa aretz	= de aarde
Haajethaah	= werd
Thoohoe	= woestheid
Waa = we	= en
Bohoe	= ledigheid
We	= en
Chooshèg	= duisternis
Al	= vanwege
Peneej	= aangezicht, verschijning
Thehoom	= afgrond

Omdat het zo anders is dan in de Statenvertaling staat, lijkt het wel verzonnen, maar dat is het echt niet. Tegenwoordig kun je software kopen met Bijbelprogramma's daarop. Dat is reuze handig, want naast allerlei vertalingen, die je met elkaar kunt vergelijken, staan er vaak ook nog "Strong references" op. Achter elk woord in de Bijbel staat een nummer en als je daarop dubbelklikt, krijg je het woord in de grondtekst, met de vertaling in het Engels en het Nederlands. Dan zie je dat woorden vaak meerdere betekenissen hebben en dat een bepaald woord soms binnen de context beter anders vertaald had kunnen worden. Maar, zoals ik al zei, de vertalers zijn verder gelukkig wel heel serieus met hun werk omgegaan. Toch zullen we ze zometeen nog

een keer op een fout moeten betrappen. Een logische fout, omdat het met hetzelfde onderwerp te maken heeft. maar daarover straks meer. Nu echt voor de laatste keer:

Gen. 1: 2 En de aarde werd woestheid en ledigheid en duisternis, vanwege het verschijnen van de afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren.

Waarom werd de aarde woestheid en ledigheid en duisternis? Vanwege het verschijnen van de afgrond. De satan was hoogmoedig geworden en is gevallen. Daarmee is de dood in de wereld gekomen. Niet deze wereld, maar de vorige. God scheidt geen chaos, maar Hij heeft Zijn schepping tot een chaos gemaakt. Niet omdat Hij het niet in de hand had, maar omdat Hij die wereld veroordeeld heeft.

Maar voordat God die wereld veroordeelde, had Hij al een plan gemaakt om die wereld weer te herstellen. Nu komen we meteen bij het volgende probleem, want zo staat het nergens in de Bijbel. Het staat er wel, maar je kunt het niet meer terugvinden. De vertalers doen ook nu weer net of hun neus bloedt en gaan er gewoon vanuit dat God de hemelen en de aarde in zeven dagen geschapen heeft. Zo hebben wij het ook altijd geleerd, maar in Genesis 1 staat wel dat God de dieren en de mensen geschapen heeft, maar van die andere dingen staat dat er niet. Hij heeft bijvoorbeeld de wateren gescheiden van het land. Water en land werden toen niet geschapen, maar gewoon van elkaar gescheiden.

"Het volgende probleem", zei ik. Dat is het woord "grondlegging". Wij zijn bijvoorbeeld uitverkoren in Christus, voor de grondlegging der wereld.

Efeze 1: 4 Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;

"Grondlegging" is de vertaling van "katabole", ook wel kataballo. Als we dat woord gaan ontleden, dan krijgen we het volgende:

Kata = neer of neder
Bole, ballo = werpen

Nederwerpen dus. Wij zijn in Christus uitverkoren al voor de nederwerping der wereld. Dat is de wereld die toen was. In soortgelijke teksten blijven de vertalers het hardnekkig met "grondlegging" vertalen, maar er zijn ook teksten waarbij dat wat moeilijk ging, omdat het dan lachen zou worden.

Hebr. 11: 11 Door het geloof heeft ook Sarah zelve kracht ontvangen, om zaad te **geven**, en boven den tijd *haars* ouderdoms heeft zij gebaarde; overmits zij Hem trouw heeft geacht, Die het beloofd had.

Zaad geven doet normaal gesproken de man, maar zaad is hier hetzelfde als een nakomeling. "Katabole" is hier vertaald met "Geven". Anders zou er staan: "Door het geloof heeft ook Sarah zelve kracht ontvangen, om zaad te grondleggen".

En als we het nu vertalen met "nederwerpen", wat staat er dan?

Hebr. 11: 11 Door het geloof heeft ook Sarah zelve kracht ontvangen, om zaad neder te werpen....

Dat klinkt ook vreemd, maar minder dan bij "grondleggen". We zijn het niet gewend om zo over de geboorte van een kind te spreken, maar bij dieren doen we dat wel. Een hond of kat, of welk ander zoogdier dan ook, werpt jongen. Sarah deed dat ook, maar als je het zo zegt, begint je fantasie te werken en dus zeg je het anders.

Er zijn ook verschillende Bijbelverzen waarin katabole wel met nederwerping is vertaald, bijvoorbeeld;

Openb. 12: 10 En ik hoorde een grote stem, zeggende in den hemel: Nu is de zaligheid, en de kracht, en het Koninkrijk geworden onzes Gods; en de macht van Zijn Christus; want de verklager onzer broederen, die hen verklaagde voor onzen God dag en nacht is **nedergeworpen**.

Waarom vertalen ze het nou de ene keer met nederwerpen en de andere keer met grondleggen? Als je niet weet van een wereld die toen was, dan kun je ook moeilijk over de nederwerping van die wereld spreken. Grondlegging is dan veel logischer, want dat is gewoon de grondlegging van deze wereld, de enige wereld die je kent. In die andere gevallen heb je dat probleem niet en hoef je dus ook bijv. niet te zeggen dat de satan, de verklager, "gegrondlegd" is. Dat slaat natuurlijk nergens op. Dit vers is een profetie en moet nog vervuld worden, maar de satan zal dan heus niet "gegrondlegd" worden. Grondlegging heeft te maken met het begin van iets, met funderen. Nou, die kans krijgt hij niet. Hij was allang begonnen, al in die vorige wereld. Eerst goed, maar later slecht en om die reden zal hij nedergeworpen worden uit de hemel. Katabole, om er nooit meer terug te komen.

De eerste bedeling: de bedeling van het geweten. Van Adam tot Noach.

De eerste wereld is gevallen en veroordeeld. Die wereld is een chaos geworden, maar God stelt orde op zaken. Dat doet Hij in zes dagen en op de zevende dag rust Hij van Zijn arbeid. God scheidt de mens en geeft die mens een opdracht. Dat is steeds bepalend voor het begin van een nieuwe bedeling. Dan is er een soort huishouding in het groot en die bepaalt aan welke regels men zich moet houden in die huishouding. Regels zijn bij jou thuis anders dan bij mij. Zo is het ook in deze schepping. In de eerste bedeling, huishouding, gelden er andere regels dan in bijvoorbeeld de vijfde. Wat waren de regels van de eerste bedeling dan?

Gen. 1: 28 En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over al het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt!

DE BEDELINGEN

Wat zijn dat voor dingen? Je zou het kunnen vergelijken met verschillende huishoudingen. Een huishouding is het reilen en zeilen binnen een bepaald huis. Nu hoeft een huis niet beslist een gebouw te zijn waarin je woont, want het kan ook een familie zijn, of een volk. Het volk Israël wordt bijvoorbeeld "het huis van Israël" genoemd en de Gemeente het huis van God.

In een huis gelden bepaalde regels. Je wordt geacht je daaraan te houden. Doe je dat niet, dan krijg je hommeles met je ouders. Dat woord staat niet in de Woordenlijst der Nederlandse taal, maar je begrijpt wel wat ik daarmee bedoel. Regels bij jou thuis kunnen anders zijn dan regels bij mij thuis. Als het goed is, bepalen je ouders wat die regels zijn. Zij zijn immers het hoofd van het gezin.

Die regels kunnen in de loop van de tijd ook veranderen. Wat eerst gold, geldt nu niet meer. Of, wat eerst gold, geldt nog steeds, maar er zijn andere regels bijgekomen. Dat hebben je ouders, misschien wel in overleg met jou, zo besloten. Soms vind je die regels redelijk, maar soms ook niet. Dat baal je en heb je moeite je eraan te houden. Het kan best zo zijn dat je later, als je zelf een gezin hebt, dezelfde regels toepast op jouw kinderen waarvan jij nu zo baalt (van die regels, bedoel ik). Het kan ook zo zijn dat jij het later absoluut anders zult aanpakken, omdat je dan nog steeds vindt dat je ouders foute regels toepasten. Dat kan natuurlijk heel goed, want jouw ouders zijn nu eenmaal ook niet volmaakt. Je zou kunnen zeggen dat zij ook een product van hun opvoeding zijn.

Het ligt iets anders als God Degene is Die de regels geeft. Die kunnen niet verkeerd zijn, want Hij is wèl volmaakt. Uiteindelijk is Hij het Hoofd van ieder huis dat bestaat.

Het grootste huis is de schepping. De schepping is door Iemand geschapen en het lijkt me dan ook logisch dat Hij bepaalt wat de regels in dat huis zijn. En als Hij vindt dat het weer eens tijd wordt om andere regels te geven, dan moet Hij dat weten. Nou, zo doet God dat ook. Niet zomaar voor de flauwekul, maar omdat Hij van tevoren al een plan gemaakt had waarin dat paste.

Je zou dat plan "het zevenstappenplan" kunnen noemen. Waarom zeven stappen? Omdat zeven te maken heeft met het volmaakte werk van God. In die zeven stappen maakt God uit deze oude gevallen schepping een nieuwe. Als Hij daarmee klaar is, zijn alle problemen de wereld uit, letterlijk en figuurlijk.

Voordat we gaan bekijken hoe dat "zevenstappenplan" eruitziet, moeten we eerst weten of het wel in de Bijbel staat. Nu hebben we meteen een probleem, want dat vind je zo niet in de Bijbel. De bedelingenleer is een leer die door mensen "bedacht" is. Dat zou een reden kunnen zijn om nu maar meteen te stoppen. Je kunt je ook afvragen hoe die mensen daar dan opgekomen zijn. Wel, door de Bijbel te bestuderen. Zo kwamen zij erachter dat God in verschillende tijden steeds verschillende opdrachten, regels, heeft gegeven. Dat deed Hij aan Adam, Noach, Abraham, Mozes en bij de opstanding van de Heere Jezus. In de toekomst zal het nog twee keer gebeuren.

Ik noem het nu wel "het zevenstappenplan", maar de Bijbel noemt het "bedelingen". Dat komt van het Griekse woord "oikonomia". Dat is ons woord "economie". Van dat Griekse woord heb je dan nog weer verschillende vervoegingen. Economie betekent "(staats)huishoudkunde", of "het beheren van het huis".

Iemand die het huis beheert, is een beheerder of een rentmeester. Dat woord ken je wel, want dat staat verschillende keren in de Bijbel. In het Oude Testament noemt Abraham de beheerder van zijn huis "bezorger". Dat was Eliézer. Een rentmeester heeft heerschappij over de economie van

een huis. Hij heeft de verantwoordelijkheid over de naleving van de huisregels. Heerschappij is ook zo'n woord dat met bedelingen te maken heeft. God is de Eigenaar van het huis en Hij heeft de mensen als rentmeesters daarover aangesteld. Zij moeten dan ook verantwoording aan de Eigenaar afleggen.

- 1 Kor. 4: 1 Alzo houde ons een *ieder* mens, als dienaars van Christus, en **uitdelers** der verborgenheden Gods.
2 En voorts wordt in de **uitdelers** vereist, dat elk getrouw bevonden worde.

"Uitdelers" is de vertaling van het Griekse woord "oikonomos". Het is dus de bedoeling dat ieder mens een rentmeester, of beheerder, is van de verborgenheden Gods. Dat geldt nu, want vroeger kon dat nog niet, omdat die verborgenheden toen nog niet geopenbaard waren. Nu wel.

- 1 Kor. 2: 7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, *bestaande* in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was;
8 Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.
10 Doch God heeft *het* ons geopenbaard door Zijn Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, ook de diepten Gods.

Alleen al hieruit blijkt wel dat er in ieder geval twee bedelingen geweest zijn, waarin er verschillende regels golden/gelden.

Eén regel is in alle tijden hetzelfde gebleven: om behouden te worden moest en moet je geloven. Dat gold voor Adam al en voor ons ook nog steeds. Dat het nu zo is, kun je uitgebreid in het Nieuwe Testament lezen, maar dat het vroeger ook zo was, zie je bijvoorbeeld uitgebreid in hebreë 11. Door het geloof heeft Abel....

Door het geloof is Henoch....

Door het geloof is Abraham....

Enzovoort.

De meeste namen voor de bedelingen zijn ook zelf bedacht. Als je wilt, kun je daar dus net zo goed andere woorden voor verzinnen, maar als iedereen dat zou doen, wordt het allemaal wel erg onoverzichtelijk. In twee gevallen geeft de Bijbel wél een naam:

- Efeze 1: 10 Om *tot* in **de bedeling van de volheid der tijden**, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in de hemelen is, en dat op de aarde is;

Dat is een bedeling die nog in de toekomst ligt. Die bedeling zal pas ingaan nadat de Gemeente van deze aarde weggenomen is.

- Efeze 3: 2 Indien gij maar gehoord hebt van **de bedeling der genade Gods**, die mij gegeven is aan u;

Diezelfde bedeling wordt verderop in dit hoofdstuk de "**bedeling der verborgenheid**" genoemd. Zowel de genade als de verborgenheid zijn typische kenmerken van deze bedeling. Dat is de bedeling waarin wij nu leven. Vanaf de opstanding van Christus heerst niet meer de wet, maar de genade. Bovendien is Christus nu verborgen in de hemel. Datzelfde geldt voor ons.

Kol. 3: 3   Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.

Dat zijn dus al twee bedelingen. Als we ze allemaal op een rijtje zetten, ziet het er zo uit:

1.   De bedeling van het geweten
2.   De bedeling van het menselijk bestuur
3.   De bedeling van de belofte
4.   De bedeling van de wet
5.   De bedeling van de genade/ verborgenheid
6.   De bedeling van de volheid der tijden
7.   De bedeling van het Koninkrijk van Christus op aarde.

Dit zijn wel opeenvolgende bedelingen, maar dat betekent niet dat de regels van de eerste bedeling niet meer gelden als de tweede begint. Als je het in een schema zet, ziet het er zo uit:

1						De eerste bedeling eindigt pas aan het eind van de zevende bedeling;
	2					De tweede bedeling houdt op aan het eind van de zesde;
		3				De derde aan het eind van de vijfde;
			4			Alleen de vierde bedeling staat helemaal op zichzelf.
		5				
	6					
7						

Het gaat er in Gods heilsplan om dat deze wereld weer verzoend wordt met God. Dat doet Hij via Israël en de Gemeente. Uiteindelijk kan Christus Zijn Koninkrijk dan vestigen op deze aarde. In dat Koninkrijk wonen alleen gelovigen en de hele wereld zal dan dus aan Hem onderworpen zijn.

